

תת"ע 13258/01/20 - מאגדי ח'ליל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 13258-01-20 מדינת ישראל נ' מאגדי ח'ליל
תיק חיצוני: 11500276875

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	מאגדי ח'ליל
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 26.2.20 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של נהיגה ללא ביטוח בר תוקף על שימוש ברכב ונגזרו עליו העונשים הבאים: קנס בסך 1,500 ₪ ופסילה על תנאי לתקופה של 15 יום למשך שנה אחת.
3. המבקש טען כי הוא לא קיבל הזמנה לדיון ולא ידע אודות הדיון. טען כי רק לאחר בדיקה אקראית במרכז לגביית קנסות ביום 23.2.21 נודע לו אודות פסק הדין. טען כי מעולם לא מסר יפוי כח לפנות לדואר בשמו לקבלת דברי דואר וכי לא ידוע לו מי פנה בשמו לדואר לקבלת ההזמנה לדיון. טען כי הרכב אינו בבעלותו והוא החזיק והשתמש ברכב כשכיר בחברה בה הוא עובד. טען כי יש ביטוח בר תוקף על שימוש ברכב אך המעביד לא מסר לו את הביטוח. טען כי העונש שהוטל עליו חמור וניתן מבלי שהייתה לו הזדמנות להתגונן. טען כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין וביקש לקבל יומו בבית המשפט.
4. המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי אישור המסירה נמסר כדין לכתובת המבקש הרשומה וחזר מהסיבה "לא נדרש". טענה כי בהתאם לתקנה 44 לתקסד"פ חזקת המסירה עומדת בעינה. לאור האמור ביקשה לדחות הבקשה על הסף.
5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין

עמוד 1

בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. מאישור המסירה עולה כי הזימון לדין נשלח לכתובתו של המבקש ונמסר לידי מיופה כח של הנמען הרשום בשם "אינאס", אשר אישר קבלת דבר הדואר בחתימה בתאריך 11.12.19. המבקש לא התייחס בתצהירו לאישור המסירה האמור ולזהות אותו אדם אשר קיבל בשמו את ההזמנה לדין וחתם על אישור המסירה, ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה.

עוד יש לציין כי מעיון בתיק האלקטרוני עולה כי הודעה על פסק הדין נשלחה למבקש ובהיעדר הנמען נמסרה למי שגר עימו בבית ונראה כי מלאו לו 18 שנה בתאריך 15.3.20, ומכאן שהמבקש אף לא הגיש הבקשה במסגרת המועדים הקבועים בחוק אלא בשיהוי ניכר, כשנה לאחר המצאת פסק הדין.

8. מעבר לכך, המבקש טען כי היה ביטוח בר תוקף על שימוש ברכב אך לא צירף ולו ראשית ראיה בדבר קיומו של ביטוח שכזה. בנסיבות אלה, לא שוכנעתי כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין. עוד יש לציין כי העונשים שנגזרו על המבקש אינם חורגים ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, י"ז ניסן תשפ"א, 30 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.